

ще го хвана, че и вие ще се почудите, каза учителя. Послѣ се обърна къмъ селянитѣ и имъ каза:

— Които отъ васъ желаятъ, нека дойдатъ съ мене въ гората, не за другари, а за свидѣтели, както ще хвана живѣ таласъмътъ.

Излѣзоха 4—5 души.

Разпустна учительтъ селянитѣ, като имъ каза утрѣ пакъ да дойдатъ да видятъ таласъма. Отидоха си селянитѣ.

Мръкна се. Учителтъ, взема едѣа пушка и една торба, па заедно съ ония 4—5 души отива въ гората. Туку-шо пристигнаха и страшниятъ гласъ захвана да се чува. Учителтъ влѣзе на вжтрѣ въ гората, спрѣ се тихо подъ едно дърво, колѣнчи тамъ съ пълна пушка и чака. Бѣше дрезгаво, полутъмна нощъ. Токо що чудовището издаде своя грозенъ гласъ, и учительтъ — транъ-изгърмѣ. — Лупъ! нѣщо падна на земята. Отива учительтъ, взема го въ ржка и го изнася на краятъ, показва го на свидѣтелитѣ и го спусна въ торбата, като имъ каза да не обаждатъ никому до сутринята. Отишли си. Като се съмна, селянитѣ захванаха да се събиратъ пакъ въ училището. Щомъ се събраха, учительтъ влѣзе при тѣхъ съ торбата на рамо. Всички обърнаха погледъ къмъ него.

— Ето, драги селяни, таласъмътъ е хванатъ живѣ, каза учителя и го истърси отъ торбата.

—У—у—у! Бухалъ, бухалъ! — гръмна отъ смѣхъ стаята. Това ли е билъ таласъмътъ?

—Това е то таласъмътъ, драги селяни. Отъ единъ бухалъ бѣше се изплашило цѣлото село, казалъ учительтъ. Такива сж всичкитѣ таласъми, караконджели, самодиви и др. бабишки измислици. И тѣй таласъмътъ, който ви плашеше е вече хванатъ. Видѣхте го хубаво.